

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι

8

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ

Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἵτησις ἀπευθύνεται:
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθήνας

ΕΤΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1903. Ὁφείλουσι δὲ οἱ ἐπιθυνοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστείλῃσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευθύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελεταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡΓ. Κ. ΓΑΓΑΡΗΝ.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐνδεκα ἐτῶν συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Μετὰ τὴν ἐκ τῆς ἐξουσίας ἀπομάκρυσιν ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐκάλεσεν εἰς συσυνεδρίασιν τοὺς παραιμέναντας αὐτῷ φίλους. Ἐν μέσῳ βελτίαις σιγῆς ἔλαβε τὸν λόγον. Ὑπαρίσθησε κατ' ἀρχὰς τοὺς παρόντας διὰ τὴν ἀξιοπρεπῆ στάσιν αὐτῶν ἐν τῷ κόμματι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ἀκολουθήσαντας πιστῶς τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ. Ἐπίσης ἔκαμεν εὐφημον μνησίαν τοῦ κ. Δελιγεωργίου καὶ τῶν φίλων του, οἵτινες παρέσχον ἀμερίστον συνδρομὴν εἰς αὐτὸν πρηνευσκόμενοι τακτικῶς ἐν τῇ Βουλῇ. Κατόπιν ὁ κ. Δηλιγιάννης ἔφερε τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀποσκίρτησεως τῶν 17 βουλευτῶν ἐκ τοῦ κόμματός του. Τὴν πρῶξιν αὐτῶν ἐχαρκακτήρισεν αὐτόχρημα προδοτικὴν, διότι τοιοῦτον φαινόμενον στάσεως πολιτευομένων εἰς οὐδὲν κοινοβούλιον ἔχει παρατηρηθῆ. Παρετήρησε ὅτι θλίβεται οὐχὶ ὡς ἀρχηγὸς κόμματος ἀλλ' ὡς ἀνθρώπος διὰ τὴν διαγωγὴν τῶν 17 βουλευτῶν, οἵτινες ἀποσκίρτησαντες ἐστήριξαν τὸ διάβημα τοῦτο εἰς τὴν μὴ ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν τῷ προγράμματι ἀναγεγραμμένων ὄρων ἐνῶ τὸ πρόγραμμα δὲν εἶχεν ἀρχίσει νὰ ἐφαρμόζηται ἀκόμη, ἀφοῦ τὸ πλεῖστον μέρος τῶν νομοσχεδίων τῶν συναφῶν πρὸς τὸ πολιτικὸν πρόγραμμα τοῦ κόμματος εἶνε ἀναγεγραμμένοι ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει, παρακλωθεῖσας τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτῶν, ἐνεκεν τῆς κωλυσιεργίας τῶν ἀντιπολιτευομένων. Κατόπιν ἐξέφρασε τὴν ἀπορίαν του μετὰ τὴν προϋπολογισμὸν θὰ διοικήσῃ τὸ Κράτος ἡ νέα Κυβέρνησις. Εἶνε δὲ γνωστὸν ὅτι μετὰ τὸν τοῦ 1903 δὲν εἶνε δυνατόν νὰ διοικήσῃ διότι αὐτὴ ὡς ἀντιπολιτευσὶς καταπολέμησε τὰ συναφῆ πρὸς αὐτὸν νομοσχέδια. Οὕτε μετὰ τὸ τοῦ 1902 εἶναι δυνατόν, προσέθηκεν ὁ κ. Δηλιγιάννης, νὰ διοικήσῃ τὸ Κράτος, διότι ἐν αὐτῷ ἀναγράφονται ἐξόδα 132 ἑκατομμυρίων, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν εἶνε δυνατόν ν' ἀντιβῇ ἡ χώρα. Κατόπιν εἶπεν, ὅτι προβλέπει πολὺ ταχέως δευτέραν ὑπουργικὴν κρίσιν, ἐπειδὴ ἡ παρούσα Κυβέρνησις δὲν ἔχει ἰσχυρὰν πλειονοψηφίαν οὔτε νομίζει, ὅτι ἡ σύμπραξις μετὰ τοῦ Ζαϊμικοῦ κόμματος θὰ εἶνε εὐκρινής. Τὴν Κυβέρνησιν ὠνόμασε συμμαχικὴν. Ἐφεξε τὴν σπουδὴν τῶν θεοτοικῶν, ἵνα σχηματίσωσι τὴν Κυβέρνησιν.

Τὴν θλίψιν τοῦ κ. Δηλιγιάννη διὰ τὴν ἀποσκίρτησιν τῶν 17 τῶς φίλων του εὐρίσκουμεν εὐλογον καὶ πολὺ ἠθέλομεν χαρῇ ἐὰν κατωρθοῦτο, ὥστε ἡ πολιτικὴ ἐν Ἑλλάδι νὰ στηρίζεται ἐπὶ ἐδραίων βάσεων καὶ ἐπὶ ἀρχῶν ὄντως ὠφελίμων εἰς τε τὸ Κράτος καὶ τὸ Ἔθνος. Ἀλλὰ οἱ φίλοι του οὗτοι οἵτινες ἀποσκίρτησαν ἢ ἄλλοι τινὲς ἦσαν ἅπαντες πρὸ τῶν ἐκλογῶν ὁπαδοὶ τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ; βελτίως δὲν ἦσαν. Τινὲς ἐξ αὐτῶν εἰδόντες ὅτι οἱ στανιδουκρατίαι

κατέλαβον τὴν ἀρχὴν ἐγκατέλειψαν τὰς τάξεις εἰς ἃς ἀνῆκον καὶ προσῆλθον εἰς τὸ κυβερνητικὸν κόμμα ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἦτο ἀσθενέστατον. Ἐὰν σήμερον οἱ αὐτοὶ βουλευταὶ ἐγκατέλειψαν τὸν γηραιὸν τῶς πρωθυπουργὸν τοῦτο εἶνε συνέπεια τῆς πολιτικῆς ἧς κατὰ μέγα μέρος δάσκαλος εἶνε αὐτὸς ὁ ἴδιος καὶ εἰσηγητής. Ὅταν οἱ φίλοι αὐτοῦ ἐκωλυσιεργῶν ἐν τῇ βουλῇ ἔδωκε νὰ γινώσκωσιν, ὅτι, οὕτω πολιτευόμενοι, εἰσάγουσιν εἰς τε τὰ κοινοβουλευτικὰ ἔθιμα καὶ εἰς τὰ καθόλου πολιτικὰ ἐπιβλαβεῖς διὰ τὸ ἔθνος συνεπείαις. ὅταν διὰ τῶν στανιδῶν ἐξεβίαζον τὸν Βασιλέα νὰ ἀναθέσῃ εἰς αὐτοὺς τὴν ἀρχὴν ὡσαύτως ἔδωκε νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν, ὅτι τὰ στανιδουκρατία εἰκοδομήματα καταδαφίζονται εἰς τὴν πρώτην τρικυμιώδη περίστασιν. Εἶνε βελτίως λυπηρὸν, ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς γίνεταί πάντοτε θύμα τῶν πομπῶν λόγων καὶ ὑποσχέσεων τῶν ρητόρων καὶ ὑποψηφίων βουλευτῶν, οἵτινες κατέρχονται εἰς τὰς ἐκλογὰς μετὰ πρόγρημα διαφορετικὸν ἐκείνου ὅπερ ἀσπάζονται μόλις ἐκλεγόμενοι βουλευταί. Εἰς τὰς τελευταίας ἐκλογὰς δὲν ἦτο εἰς ἀλλὰ πολλοὶ Μονοκροῦσοι οἵτινες ἐγκατέλειψαν τὸν κ. Θεοτόκην ὅταν εἶδον ὅτι ἐβραβεύθη ἡ στανιδουκρατία καὶ ἡ ὀχλαγωγία. Τὸ Θεοτοκικὸν κόμμα κατάρριφθεν τῆς ἀρχῆς δι' ὀχλαγωγίαν δὲν ἠθέλησε νὰ κατελάβῃ ἐκ νέου τὴν ἀρχὴν ἢ διὰ τῆς ψήφου τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ὑποστηρίξεως τῆς Βουλῆς· δὲν ὠχυρώθη ὅπισθεν ὀχλαγωγίαν. Τοῦτο πρέπει νὰ πράττωσι πάντα τὰ κόμματα; Ὁ λαὸς πάντοτε ἐξκατηθεὶς δὲν εἶνε δυνατόν ἐπὶ πολὺ εἰσέτι νὰ ἀνέχηται τοιαύτην ἐκ μέρους τῶν πολιτευομένων καταπάτησιν πάσης ἠθικῆς καὶ παραμέλησιν τῶν ἐθνικῶν αὐτοῦ υποθέσεων. Δὲν ἐδιαφερόμεθα ποῶς θὰ κυβερνήσῃ τὴν χώραν ἀλλὰ μόνον περὶ τοῦ συστήματος τοῦ πολιτευέσθαι, ὅπερ πολλὰς εἰς τὸ ἔθνος ἡμῶν παρεσκεύασε συμφοράς. Ὁ δὲ κ. Δηλιγιάννης κατὰ τὴν τακτικὴν τῆς Βουλῆς σύνεδον δὲν ἔτυχεν ἐκ μέρους τῆς ἀντιπολιτευσὸς πολεμικῆς, οὔτε ἀπήντησε κωλυσιεργίαν· καὶ ὅμως δὲν ἠδυνήθη οὐδὲν νὰ ψηφίσῃ ἐκ τῶν νομοσχεδίων ἅπερ ὑπέβλεπεν εἰς τὴν ψήφον τῆς Βουλῆς, οὐχὶ διότι ἐκωλυσιεργήσεν ἡ ἀντιπολιτευσὶς, ἀλλὰ διότι πολλοὶ ἐκ τῶν φίλων του δὲν ἦσαν διατεθειμένοι νὰ ὑποστηρίξωσι ταῦτα. Θὰ ἐκωλυσιεργῇ ἡ ὑπὸ τὸν κ. Θεοτόκην τῶς ἀντιπολιτευσὶς ἐὰν ἔπρατεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πρῶτος ὁ κ. Δηλιγιάννης εἰσήγαγεν εἰς τὰ ἔθιμα τοῦ Ἑλληνικοῦ κοινοβουλίου, τοῦτέστι προκειμένου περὶ ἀπαρτίαις νὰ ἀποχωρῇ μετὰ τῶν φίλων. Ὁ κ. Θεοτόκης ὅτε, μετὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα, ὁ κ. Δηλιγιάννης δὲν ἠδύνατο νὰ κατορθώσῃ ἀπαρτίαν, ἔσπευσεν ἐκ Κερκύρας καὶ συνέτρεξε μετὰ τῶν φίλων του εἰς κκταρτισμὸν τοιαύτης. Αἱ περὶ συνταγματικῶν παρατυπιῶν κτλ. θεωρίαι δὲν εἶνε πλέον δυνατόν νὰ ἐκλύωσι τὴν συμπάθειαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ὁ Μητροπολίτης Δράμας πληροφορεῖ τὸν Οἶκον. Πατριάρχην ὅτι τὸ χωρίον Κουμβάλτσι τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ προσῆλθεν εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν. Ὁ δὲ Μητροπολίτης Σκοπεῖων πληροφορεῖ ὅτι εἴκοσι βουλγαρικὰ χωρία τῆς ἐπαρχίας του ἀπεσπάρθησαν τῆς Ἐξάρχιας. Οἱ προύχοντες αὐτῶν ἐπισκεφθέντες τὸν Σέρβον Μη-

τροπολίτην Φιρμιλιανὸν ἐκοινοποίησαν αὐτῷ τὴν ἀπόφασιν τῶν. Ἡ Α. Π. μετέβη ἀμέσως παρὰ τῷ διοικητῇ ὅπως κοινοποιήσῃ αὐτῷ γεγονός δηλῶν συνάμα αὐτῷ, ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς τὰ ἐν λόγω χωρία εἶνε ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Μ. Ἐκκλησίας.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Ἡ ἡτύχια. — Αἱ ζωοκλοπαί. — Μέτρα πρὸς περιορισμὸν αὐτῶν. — Ἡ εἰσπραξις τῶν φόρων. — Τὰ ληφθέντα μέτρα πρὸς βελτίωσιν. — Τὰ εὐάρεστα ἀποτελέσματα. — Ἡ δεκάτη μέγιστον κακὸν — Τί δέον γινέσθαι.

Εὐτυχῶς οὐδὲν ἄξιον λόγου ἔχω νὰ ἀναφέρω ὑμῖν. Πλὴν ζωοκλοπῶν τινῶν σποραδικῶς σημειωθέντων καὶ περὶ τῶν ὁποίων ἀσχολεῖται ἡ διοίκησις μετὰ δραστηριότητος οὐδὲν ἄλλο συνέβη δυνάμενον νὰ διαταράξῃ τὴν ἡτυχιάν καὶ ἀσφάλειαν τῶν κατοίκων. Τὸ ζήτημα τῶν ζωοκλοπῶν εἶνε ἐπίσης σπουδαῖον, διότι οἱ κάτοικοι στεροῦνται τὰ μόνα μέσα τῆς συντηρήσεως τῶν καὶ τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν οἰκιακῶν αὐτῶν συμφερόντων· προβλέπομεν ὅμως ὅτι διὰ τῆς ἀπηνούς καταδιώξεως τῶν κακοποιῶν στοὶ χεῖων θὰ ἐπέλθῃ ὅπωςδήποτε ὕψους τοῦ κακοῦ. Δὲν ἔχομεν βεβαίως τὴν ἀξίωσιν νὰ ἐκλίπῃ ἐντελῶς καὶ πᾶν κροῦσμα κλοπῆς, διότι τοῦτο ἀντιβάνει εἰς τὰς ἀρπακτικὰς διαθέσεις τῶν ἀνθρώπων· ἀλλὰ παρηγορούμεθα ἐλπίζοντες, ὅτι σὺν τῷ χρόνῳ καὶ συνεπείᾳ τῆς δραστηρίας καταδιώξεως, θὰ κανονισθῇ καὶ τοῦτο τὸ ζήτημα.

Ἐν ἐκ τῶν μεταρρυθμιστικῶν μέτρων εἰς ἃ προέβη ἡ κυβέρνησις εἶνε καὶ ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων. Ἀλλοτε ἡ εἰσπραξις ἐρίγνετο ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους μουχτάρηδων ἢ καὶ δι' εἰσπρακτόρων ὑπ' αὐτῶν διοριζομένων. Ὡστε ἀπέναντι τῆς κυβερνήσεως ὑπεύθυνος ἐθεωρεῖτο ὁ μουχτάρης. Ὁ τρόπος δὲ καθ' ὃν ἐνεργεῖτο ἡ εἰσπραξις ὑπὸ τοῦ μουχτάρη ἢ εἰσπρακτορῆς ἦτο καταθλιπτικός. Οἱ κάτοικοι ἐπλήρωνον πολλάκις πλέον τῶν ὀφειλομένων ἢ καὶ δις τὸ αὐτὸ ποσόν. Ἀλλοτε δὲ οἱ μουχτάρηδες μετεχειρίζοντο τὸ ἀξίωμα αὐτῶν ὡς μέσον ἐκμίσσεως τῶν ἀντιθέτων αὐτῶν καὶ ἐν γένει πολλὰ εἰς τὰ χωρία διέπραττον ὄργια, τινὰ τῶν ὁποίων δύνανται νὰ παραβληθῶσι πρὸς τὰ τῶν ὠμοτέρων τυράννων. Ἐκτὸς τοῦ καταθλιπτικοῦ τούτου τρόπου εἶχον ἐφευρεῖ καὶ τὸ κονδύλιον τῶν ἐξόδων ἦτοι τῶν σήμερον λεγομένων παραστάσεων, τοῦτέστι, ὡσάντις κυβερνητικοὶ ὑπάλληλοι ἐξήρχοντο εἰς περιοδεῖαν ἐτροφοδοτοῦντα παρανομῶς ὑπὸ τῶν μουχτάρηδων εἰς τὰς τῶν κατοίκων. Ὅταν δὲ πάλιν οἱ μουχτάρηδες μετέβαινον διὰ τι ζήτημα εἰς τὴν πρωτεύουσάν τῆς ἐπαρχίας εὐρίσκον ἀφορμὴν μετὰ τὰς λαδί καὶ τὸ ξύδι νὰ ὑποβάλλωσι τοὺς κατοίκους εἰς φορολογίαν διπλάσιαν ἐκείνης, ἣτις ἀπαιτεῖτο διὰ τὸ δημόσιον ταμεῖον. Ἐλλείψει κυβερνητικῆς προνοίας συνετέλει εἰς αὐξήσιν τοῦ κακοῦ. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα νὰ προβῇ εἰς διαβήματα, διότι ἐκ τῶν προτέρων ἦτο γνωστὸν ὅτι ταῦτα θὰ προσέκρουον εἰς τὴν ἀγίστασιν τῶν ἀρμεδῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες ἐλάμβανον τὴν ἀνάλογον παρὰ τῶν μουχτάρηδων μερίδα. Πρὸ τινῶν ἐτῶν, νομίζω μετὰ τὰ Ἀρμενικὰ, ἐξεδόθη ἱραδὲς, ὅπως εἰς τὰς δημοσίας θέσεις προσλαμβάνωνται καὶ χριστιανοί ὡς

...όπου πεντήκοντα τής, είχε τήν τελευταίαν ισ-
τράν υποχρέωσιν, τήν αποκαταστάσιν τῆς δε-
κάρας ὁραμένης ἐγγωνίας τῆς Μαριάνθης. Κα-
τώθησε νά ἐκπληρώσῃ καί τὸ ὅστατον τοῦτο
καθήκον τῆς καί τήν 30ην Ἰουνίου τοῦ παρελ-
θόντος ἔτους τήν ὑπάρδρουν καί τήν ξενιτοῦσε
πανέμορφη καί ζήλευμένη νύμφη γιά τὸ σπῆτι τῆς.

Μετά ταῦτα, ἡ εἰσδεύσασα τήν εἰσδοκάνταν
κτιμάρουν τῆς, ἀνεχώρησε ἀπὸ τὸ σπῆτι, ὁ-
τινος ἐπὶ 55 καὶ πλέον ἔτη ὑπῆρξε στύλος
τῆς καί ἐπανέβη ὧς ! ποτέ καί μὴ τὸ ἐπαν-
νιδῆ ποτὲ ! Ἀνεχώρησε διὰ τὴν ἑλληνικὴν
πρωτεύουσαν ἵνα ἀναπαυθῇ πλησίον τοῦ μονο-
γενοῦς τῆς υἱοῦ, τῆς μοναχονύμφης τῆς, καί τῶν
ἐγγονῶν τῆς τῶν ξενιτογεννημένων ;

Ἐπτά μῆνας μόνον ἐγέυθη τ' ἀγαθὰ τῆς
ἡσυχίας καί τῆς ἀναπαύσεως ἐν ταῖς κόλποις
τῶν τέκνων τῆς. Προσβλήθησα ὑπὸ γυπώδους
βρογχίτιδος ἔπεσε κληνῆρης. Ἡ συνδρομή τῆς
Επιστήμης ἀπέβη ματαιία. Ὁ σκόλας τῆς Κα-
στροφῆς εἶχεν ὑπονομεύσει τὰς ρίζας τῆς
γέρας τῆς **Ἑβελανθιδῆς**, ὅπως τὴν εἶχε
παρομοιάσει ὁ διηγηματογράφος υἱός τῆς ἐν
τῇ τῶν διηγημάτων του. Τὴν 12ην τρέχοντος
μηνὸς, ἅμα τῇ ἀνατολῇ τοῦ ἡλίου ἠθάληθη
ἐγγίχῃ τὸ τέλος τῆς. Ἐξήτησε νά ἐξομολο-
γήθῃ καὶ νά μεταλάβῃ, ὡς ἀληθὲς χριστιανή.
Ἐώρτες τι ἡμέρα ἦτο καί ἔταν τῆς εἶπον
ὅτι ἦτο Πέμπτη, ἐφάνη δυσαρστηνθεῖσα καί
εἶπε τὸ δημώδες :

«Παρακαλῶ ν' ἀρρόσταναι, ν' ἀπένηθηκα Σαββάτο,
» Καὶ Κυριακὴ νὰ μ' ἔθαρταν. »

Διὸ ἐπικρατεῖ παρὰ τῇ ἡπειρωτικῇ λαφῇ
τῇ πρὸς τὴν ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τῶν Σαββ. τῶν
εὐρίσκουσιν εὐθυτέραν τὴν πρὸς τὸν Κάτω-Κό-
σμον ὁδὸν καὶ ἥττον ἐπίπνοον.

— Ἡ σημερινὴ ἡμέρα ἐνταὶ δική μου !
Εἶπε πρὸς τὰ περικυκλοῦντα αὐτὴν τέκνα
τῆς, τὸ ὅποια ἠσπάσθη καί λυγίσθη μετὰ ἡ-
ρωϊκῆς γενναϊότητος.

Βλέπων καὶ ἀκούων τις αὐτὴν κατὰ τὰς τε-
λευταίας τῆς στιγμὰς ἐνόμιεν εἶναι δὲν ἔχει ἐ-
κ τῶν τῶν γυναικῶν ψυχορραγούσαν καὶ ἐτοι-
μαζομένην διὰ τὸν ἄλλον κόσμον, ἀλλὰ γυναικᾶ
ἀπεργουμένην εἰς πανήγυριν !

Ἡ τελευταία τῆς θέλησις ἦτο νὰ ταφῇ εἰς
τὸ μνήμα τοῦ πρὸ ἐνὸς καὶ ἡμισίως ἔτους ἀπο-
θανόντος ἐγγωνοῦ τῆς Ἀναστασίου ἐν τῇ πρώτῃ
Κοιμητηρίῳ τῶν Ἀθηνῶν, λέγουσα καὶ ἑαυτὴν :

— Καὶ σὺ Σούλι Ἀναστάσις με πῆρνες
στὴν τάφο (ἐνονοῦσα τὸν σύζυγόν τῆς, ἀποθα-
νόντα πρὸ δεκαετίας) καὶ ἐδοῦ Ἀναστάσις με
πῆρμένη !

Εἶτα τρεκαίστα πρὸς τὴν νύμφην τῆς τῇ
εἶπε :

— Νὰ μὴ βάλῃς πολλὰ, πολλὰ λουλούδια
νὰ πάγω στὸ παιδί μου ! Ὁ καὶ μὴ πῆ : «Τὶ
μοῦφρες Βάβω μου ; »

Περὶ τὴν ὁδίαν τοῦ ἡλίου ἤρξατο τραγου-
δοῦσα τὴν γνωστὴν δημοτικὴν ᾠδὴν :

«Εὐλόγησε καὶ βράδυσε καὶ πᾶν σπῆτι ἡ μέρα,
» Σπῆτι, παιδί μου, γὰρ ψομὶ, ψομὶ νὰ μὴ βράδυ.
» Κι' ἐπὶ πᾶσι φέρεται μου κρασι ἀπὸ τὸ ποταμῆρι.
» Νὰ πλύνω τὰς λαβωματίες, πού τῶνός τὸ κομὶ μου
» Φέρεται καὶ τὸν πνευματικὸν νὰ με ὁμιλοῦνται,
» Καὶ νὰ τὸν εἶπω τὰ κρίματα, ὅτ' ἦναι κατωμένα,
» Σαραντα γρόνια ἀκατωλὸς καὶ ἐλοχὶ πέντε κλάφει.
» Κι' ὅταν ὁ Χάρος καταπῇ νὰ πάρῃ τὴν ψυχὴ μου
» Νὰ με σπῆστές λαφωρα. . . . »

— Δὲν, τὸ εἶπα καλῶς, εἶπε πρὸς τὸν υἱόν
τῆς. Σὺν τὸν Πάππου σου, σὺν τὴν ἀδελφῇ σου
καὶ σὺν τὸν πατέρα σου ! Εὐμένα μ' ἔχει πιάσει
ὁ Χάρος ἀπὸ τὸ τοῦ λαμοῦ καὶ τοῦ γάλας
τῆς φωνῇ μου !

Γοῖτες ἀπὸ τὴν ἀρχὴν δικὴ τῆς τραγουδοῦ-
σας, τραγουδῶντος ἁποστόλου, τὸ ὅπου μὴ πορεῖ νὰ κα-
ταλάβῃ θέσιν μετὰ τῶν ὁρατοτέρων τῆς δη-
μοτικῆς ποιήσεως μας :

«Σαραντα γρόνια ἀκατωλὸς καὶ ἐλοχὶ πέντε κλάφει,
» Διότι ποτὲ καὶ μὴ τὸ ποῦρος καὶ Ἀρσένιος
» Καὶ πάντα τὸν ἐνίκαια, σὺν ὅλῳ παλ' ἡρώτι,
» Ἐπὶ τῶρα σὰ γεροπατὴρ σὰν σπῆσι ἡ ἡσὶς,
» Δὲν πορεῖται σὲ βροντὴ καὶ μὴ νερὸ ἀναμάδες,
» Μὲν πολεμῶ κατακαπνῆς με δεκατὸν χιλιάδας,
» Δὲ ἐνίσταται τῆς Ρωμῆλης καὶ αὐτὸν τὸ Σατραπῆμν.»

Τὸ ᾄσμα αὐτὸ ἦτο ἀκριβὲς ἀλληγοῦσα τῆς
ζωῆς τῆς. Ὅλα ὅσα ἔχει ὑποφέρει μέχρι τοῦδε

ἀσθένειαι, λύπαι κλπ. ἦσαν μικρά πράγματα : ν τ ε ρ θ ε ν α γ ά δ ε ς ἀπλοῖ, ἐνῶ ἡ τελευταία ἀσθένειά της ἦτο πόλεμος κατ' ἀνωτέρων δυνάμεων, διοικουμένων ὑπὸ στρατηγῶν καὶ στρατηγῶν ἦτο ὁ θάνατος !

Τὴν 8ην μ. μ. ὦραν ἐξήγησε νὰ τὴν στρέψουν πρὸς ἀντολὰς καὶ νὰ τῆς πιάσουν τὰς πλάτες :

— Βάλτέ με κατὰ ἡλιοῦ ! καὶ πιάστε με νὰ ξεψυχήσω !

Καὶ μετ' ἀγωνίαν μιᾶς ὥρας παρέδωκε τὴν μαρτυρικὴν αὐτῆς ψυχὴν πρὸς τὸν Πλάστην, ὡς ἦρος ἄλλων χρόνων !

Καὶ ἦτο πρᾶγματι ἡ μήτηρ τοῦ κ. Χ. Χρηστοβασίλη γυνὴ ἄλλων χρόνων !

Αἰωνία της ἡ μνήμη !

Γ. Κ. Γ.

ΟΛΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ἡ ὁ Ἑλλήν. Βασιλεὺς.

Τελείος ὁδηγὸς τῆς Ἑλλάδος ὡς ἐρχόμενος τις εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ μὴ χάτκη οὔτε εἰς τὸν Πειρᾶ, ἢ εἰς τὰς Πάτρεις, ἢ τὴν Κέρκριν, ἢ τὰς Ἀθήνας ἢ οὔτου ὁποῦτε τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ νὰ γνωρίζῃ αὐτὴν ἱστορικῶς, τοπογραφικῶς, γεωγραφικῶς, μὲ τὰ μυστικὰ της, τὰ ἀρχαία καὶ νέα κτίριά της, τὰς τιμὰς τῶν ξενοδοχίων, σιδηροδρόμων, ἀμαξῶν κλπ., τὰ πάντα ἐν ἐνὶ λόγῳ.

Τιμᾶται χρυσῷ ἑτος 5 δραχμῶν διὰ τὸ

ΑΙ ΠΕΡΙ ΗΠΕΙΡΟΥ

διαλέξεις τοῦ κ. Νεοκλ. Καζάκη

(Ἰδε συνέχειαν εἰς τὸ προηγ. φύλλον)

Ἐφ' ὅσον ἐπιτρέπουν εἰς τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος πλαστογραφούντας τὰ ἐθνογραφικὰ δεδομένα τῆς Ἡπείρου, οὗτοι σὺν τῷ χρόνῳ θὰ καταστῶσι τολμηρότεροι. Ἦδη ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ὁσημέραι πολλαπλασιάζεται. Μετὰ τὸν εἰρημένον Σὺν Ζουλιᾶνον, ἕτερος ἐξερευνητὴς τῆς Ἡπείρου, ὁ καθηγητὴς Migliani, ἐν προσφάτῳ δημοσιεύματι προσπαθεῖ ν' ἀποδείξῃ, ὅτι ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς πᾶν ἄλλο ἢ ἐλληνικὸς εἶνε. Ὁ κύριος οὗτος, γραμματεὺς τυγχάνων τοῦ Ἐμπορικῷ Ἐπιμελητηρίου τῆς Φλωρεντίας καὶ κατ' ἐντολὴν τοῦ σωματείου περιηγηθεὶς πρὸ ὀλίγων μηνῶν τὴν Ἀλβανίαν καὶ τὴν Ἡπειρον, ἐξέδωκεν ὀγκώδες βιβλίον, περιέχον τὰς ἐκ τῆς περιηγήσεως παρατηρήσεις αὐτοῦ, καθ' ἃς, πλὴν ἄλλων παραδοξολογημάτων, ἡ Ἀλβανία πρὸς τὰ ἐκτετατωμένη ἀπὸ Δουλοῦ μέχρι τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου (!), περιέχουσα δὲ τὰ βιλαέτια τῆς Σκόδρας καὶ Σκοπίων καὶ μέρος τοῦ τῶν Βιτωλίων καὶ οἷον τὸ τῶν Ἰωαννίνων (!). Ὁ δὲ πληθυσμὸς τῆς χώρας ταύτης, 1,500,000 εἶνε ὅλος σχεδὸν Ἀλβανικός, πλὴν ἱκανῶν Σλαβῶν, ἐν τῷ ΒΑ τμήματι αὐτῆς οἰκούντων καὶ ὀλίγων Ἑλλήνων στέντων Ἀλβανῶν (!) ἐν τῷ μεσημβρινῷ.

Ὁ κ. Γκουμπερνάτης ἔλεγεν, ὅτι ἡ Νέα Ἰταλία, χάριν τοῦ πολιτισμοῦ βεβαίως, καθῆκον εἶχε νὰ ἐκπολιτίσῃ τὴν Ἡπειρον. Ὁ Ἑλληνισμὸς κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην εἰκοσιπενταετίαν οὐδὲν ἐνῆργησε κατὰ τῶν αὐτοκλήτων τούτων ἐκπολιτιστῶν ἐκφράζει μόνον ἐνίοτε τὸ αἰσθημα αὐτοῦ διὰ περιοδικῶν ἐξεγέρσεων, οἷον ἐπὶ ὑποφρενιτικῶς καταλαμβανόμενος. Ἀλλὰ δὲν ἐργάζονται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ λαοί. Μελετῶσι, παρασκευάζονται, ἀναμένοντες τὴν κατάλληλον στιγμὴν τῆς ἐνεργείας. Ἡμεῖς τὴν τοιαύτην πολιτικὴν μέθοδον οὐδέποτε ἠθελήσαμεν, οὔτε νὰ κατανοήσωμεν, οὔτε νὰ ἐκφρασώμεν. Ἰδοὺ ὁ λόγος δι' ὃν κατέστησαν τολμηρότεροι οἱ ἐπιβουλεύον τὸ τμήμα τοῦτο τῆς ἐλληνικῆς Χερσονήσου, εἰς οἷανδήποτε πολιτικὴν ἢ ἐθνικὴν ἀντίστασιν οὗτοι.

Ἐπειδὴ ἀμέσως καὶ διὰ τῶν ἰδίων δυνάμεων ἡ ξένη πολιτικὴ δυσχερῶς ἠδύνατο νὰ ἐπικρατήσῃ ἐν Ἡπείρῳ, κατωρθώθη νὰ εὐρεθῶσι τὰ ὄργανα τῆς ἐνεργείας, καὶ οὗτοι ἦσαν οἱ Ἀλβανοί, ὧν ὁ ἀριθμὸς τυγχάνει ἐλάχιστος ἐν Ἡ-

εῳτερικόν καὶ 5 φράγκων διὰ τὸ ἐξωτερικόν, καὶ ἀποστέλλεται παρ' ἡμῶν ἀσφαλῶς καὶ ἐπὶ κυστάσει, μόλις λάβομεν τὸ ἀντίτιμον.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἑντόκοι καταθέσεις

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσὸν ἢτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερεῖνας ἀποδοτέας εἰς ὀρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκεῖς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις, εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὕψους (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Κανταστήματι καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς ἐν Κερκύρῃ δὲ Κεφαλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ διὰ τῶν ἐκεῖ ὑποκαταστημάτων τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	1) 2	τοῖς	ο) ο	κατ' ἔτος	διὰ	καταθ.	6 μην.	τουλ
2	»	ο) ο	»	»	1	ἔτους	»	»
2	1) 2	»	ο) ο	»	»	2	ἔτων	»
3	»	ο) ο	»	»	»	4	ἔτων	»
4	»	ο) ο	»	»	»	5	ἔτων	»

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαί ἢ ἀνώνυμοι.

πεῖρῳ, ἀλλ' οἵτινες γειτνιάζουσι πρὸς αὐτήν. Ὡς ἐκ τοῦ γεγονότος δὲ, ὅτι ὁ Ἀλῆ-πασᾶς ἐχρημάτισε τυχαίως διοικητὴς τῆς Ἡπείρου καὶ ὅτι οὗτος ἦτο Ἀλβανός, ἐφαντάσθησαν θερμοκέφαλοί τινες Ἀλβανοί, ὅτι ἡ Ἡπειρος εἶνε τμήμα τῆς Ἀλβανίας. Εἰς τὴν ἔθνην μεγάλην τῶν Βουλγάρων, τῶν Ρωμουνίων καὶ τῶν Σέρβων, κηρυζάντων ὁμοεθνεῖς πάντας τοὺς μεγάλους ἀνδρας τοῦ ἐλληνικοῦ Γένους. Ἦδη ἀνερύθησαν τοιοῦτοι καὶ μετὰ τῶν Ἀλβανῶν, μὴ διττάζοντες ν' ἀποκλέσωσιν ὁμοφύλους οὐκ ὀλίγους τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν τοῦ ἐλληνικοῦ γένους, μετὰ δὲ τῶν ἄλλων καὶ τὸν Ψαριανὸν Κινάρην. Ἐπιζητεῖται ἡ πραγμάτωσις μεγάλης Ἀλβανίας, περιλαμβανούσης ἅπαντα τὴν Ἡπειρον καὶ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς Μακεδονίας. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς ὑποψηφίους ἡγεμόνας τῆς Ἀλβανίας οὐκ ὀλίγοι εὐρέθησαν τοιοῦτοι, ἀκρίμνη καὶ ἐν Ἰσπανίᾳ, ἐνθα ἐξευρέθη ὁ φαντασιωδέστατος τῶν μέχρι τοῦδε ὑπαρχάντων ὑποψηφίων τοῦ Ἀλβανικοῦ θρόνου καὶ τῶν ἀπογόνων τοῦ Γεωργίου Καστριώτου.

Ἡ Ἀλβανικὴ ἰδέα ἔχει κατ' ἐξοχὴν ἀνάπτυξιν καὶ καλλιέργειαν σήμερον ἐν Ἰταλίᾳ, παρὰ τὰς διαμαρτυρίας πλείστον ἐπιλέκτων Ἰταλῶν κατανοούντων τὸ ἄτοπον καὶ τὸ ἀνυπόστατον τῶν τοιούτων ἐνεργειῶν. Εἰς τὴν ἰδέαν ταύτην ἐμελλε νὰ προσεταρτηθῇ περὶ τὰ τέλη τοῦ βίου του, ἔνεκα πολιτικῶν μάλλον λόγων, καὶ αὐτὸς ὁ Κρίσπης. Ἰδρύθησαν κατὰ τὸν τελευταῖον τοῦτον καιρὸν οὐκ ὀλίγα Ἀλβανικὰ κομιτάτα ἐν Νεαπόλει, Ρώμῃ καὶ πολλὰ καὶ τῆς Ἰταλίας, ἐν Βουκουρεστῖ καὶ ἐν Σόφίᾳ, ἐν Βρυξέλλαις καὶ ἐν Καίρῳ. Πολλὰ ἐκ τούτων δημοσιεύουσι περιοδικῶς ἀνθελληνικὰτα ὑπομνήματα, ἐφημερίδας καὶ περιοδικά. Ἐν τελευταίῳ δημοσιεύματι, τὸ ὁποῖον ἐκτύπη τῇ στιγμῇ κρατῶν ἀνὰ χεῖρας, ὁ Ἡγεμὼν τῆς Κορύμφας τιτλοφορεῖται *pilotarum et Macedoniae Rex*. Καὶ δύναται μὲν νὰ μεριδίσῃ ἐπὶ ταῖς τοιαύταις κομπορημονίαις ὁ κληρονομώων τὴν ἱστορίαν, ἀλλὰ πόσοι ἄλλοι δὲν θ' ἀποπλανηθῶσιν; Ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν μεγάλων ἱστορικῶν κρίσεων θορυβεύουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ τολμηρότεροι. Οὐαὶ εἰς τοὺς ἀτόλους! Ὁ ὅς ὑποκύβωσι καὶ θ' ὑποχωρήσωσιν. Εἶνε τὸ δόγμα τῆς ἱστορίας : Ἡ τύχη βραβεύει τοὺς τουλμηρούς. Καὶ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τινος καιροῦ ἀπωλέσαμεν τὴν πύλιν ἡμῶν, τὸ σθένος, πᾶν ὅ,τι καθιστᾷ τοὺς λαοὺς ἰσχυροὺς καὶ ἐντίμους. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἰδύθη-

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

«Ο ΠΡΙΓΑΝΤ» ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Τὸ νεόδμητον καὶ μεγαλοπρεπέστατον τοῦτο ξενοδοχεῖον, τὸ κείμενον ἐπὶ τῆς οἰκίας Ἀθηνῶν, ἀριθ. 22 εἰς τὸ κέντρον τῶν μεγάλων ἐμπορικῶν καταστημάτων τῶν οἰκῶν Ἀθηνῶν, Ἐμπορικοῦ καὶ Αἰόλου, περιέχει δωμάτια εὐρύχωρα, εὐάερα, εὐήλια καὶ εὐχάριστα καὶ τῶν ὁποίων τὰ εἴδη πλεονεχῶς ἐντελὲς κινουμένη. Καθαριότης, μόντης καὶ ὑπηρεσίαις προθυμοτάτη. Χάριν συγκεντρώσεως πολυπληθοῦς πελατείας ἐκκλίσθησαν αἱ ἐξῆς τιμαί : Δωμάτιον μετὰ μίαν κλίνης δραχ. 1.50, μετὰ δύο κλινῶν 3, 2.50 καὶ 2. Δωμάτια μετὰ μιᾶς κλίνης μνηστῆρος, 45, 40 καὶ 35, μετὰ δύο κλινῶν 80, 70, 60 καὶ 50. Αἱ ἰδίαι τιμαὶ ἰσχύουσι καὶ διὰ τὸ ξενοδοχεῖον τῶν Παρισίων ἐμπροσθεν τῆς πλατείας τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς καὶ παραπλεύρως τοῦ νέου Ταχυδρομείου καὶ Τηλεγραφείου.

Ὁ διευθυντὴς τῶν ἀνωτέρω ξενοδοχείων

Γ. Ν. Κουτσονίκας.

ΟΙΚΟΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ

ΚΟΣΒΟΓΙΑΝΝΗ καὶ ΣΕΚΑΡΑ

Εἰδικότης εἰς ἅπαντα τὰ ἀνδρική

φορέματα καὶ γυναικείας ζακέτας

143—Ὁδὸς Αἰόλου—143

ΑΘΗΝΑΙ

σαν πλέον ἢ ἅπαξ καὶ ἐν Ἀθήναις ἡπειροῦς, ὅσοι οὐκ ἐπὶ τῆς ἀλβανικῆς ἰδέας ἐν Ἑλλάδι, τῶν ὁποίων κηρύττουσι κατὰ τὸ ἡμῖς ἀλβανικῇ. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἡ ἐν Ρώμῃ ἰδρυθεῖσα ἐλληνολατινικὴ Ἐνωσις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Γκουμπερνάτη κατάρθωται νὰ ἔλῃ παράρτημα ἐν Κερκύρῃ, νὰ εὐρὴ δὲ ἀπολογητὰς καὶ συνεγέρτης ἐν μέσῃ τῇ πρωτεύουσιν τοῦ ἐλληνικοῦ κράτους. Ἰταλοαλβανικὸν κομιτάτον ἐν Ἰταλίᾳ συλλέγει ἐράνας πρὸς ἰδρύσιν μνημείου τοῦ Ἀλβανοῦταλοῦ πατριώτου Ράδα. Θεὸς φυλάξῃ νὰ μὴ ἀκούσωμεν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῶν ἐθνικῶν παθῶν, ὅτι συνάλλονται συνδρομαὶ ὑπὲρ τοῦ μνημείου τούτου καὶ ἐν Ἀθήναις καὶ ὁποῦδήποτε τοῦ ἐλληνικοῦ κράτους.

«Νᾶφε καὶ μέμνασ' ἀπιστεῖν», ἔλεγον οἱ πρόγονοι ἡμῶν. Ἡμεῖς ἀδιαφοροῦμεν καὶ ἐμπιστευόμεθα Δὲν διστάζομεν νὰ παρασυρῶμεθα ἀπὸ τὸν πρῶτον τυχοδιώκτην, νὰ πιστεύωμεν εἰς τὸν πρῶτον ἀπατεῶνα, ξενομανεῖς γινόμενοι καὶ ἀδιάφοροι πρὸς τὰ πάτρια, ἐπιτρέπομεν πᾶσαν ἐθνικὴν ὕβριν. Ἠδυνάμεθα ν' ἀποκριθῶμεν πρὸς τὴν ἐπιδιώκοντα τὸν ἐκπολιτισμὸν τῆς Ἡπείρου : — «Περιορίσατε τὴν ἐκπολιτιστικὴν ἐνεργειάν σας : οἱ Ἡπειρώται κηρύττουν τὸν αὐτὸν τουλάχιστον πολιτισμὸν οὐδ' ἔχουσιν ἀνάγκην τῶν ὑμετέρων ἀφιλοκερδείας φροντίδων». Ταῦτα πρέπει νὰ κηρύξωσιν οἱ Ἡπειρώται εἰς τοὺς ἐκ τῆς ἀντίπεραν ἀκτῆς πρὸς αὐτοὺς προσερχομένους.

Εἰς τὴν ἐκφυγὴν ταύτην κατάστασιν τῶν ἡπειρωτικῶν πραγμάτων συντελεῖ, ὡς μὴ ὥφειλε, καὶ ἡ ἐγγύρως διοίκησις, Φοβουμένη τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἐλληνικοῦ φρονήματος Ἡπείρῳ, ἐκ συστήματος καταδιώκει πᾶν ἐπὶ ἐλληνικόν, μὴ διστάζουσα νὰ ἐπιτρέψῃ τὸ τοιοῦτο καὶ εἰς τοὺς ξένους, ἀρκεῖ ὅτι ὁ αὐτὸς ἐκπληροῦται. Μετὰ λύπης ἀναγκάζομαι νὰ εἰπῶ, ὅτι ὁ ἐν Ἡπείρῳ διωγμὸς τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τῶν κρατούντων εἶνε φοβερότερος παρὰ εἰς πᾶν ἄλλο τμήμα τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου. Ἡ ἀσφάλεια τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας εἶνε προβληματική, ἡ φορολογία καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐισπράξεως τῶν δημοσίων φόρων προκαλοῦσιν εἰς ἀπελπισίαν καὶ τὸν πομονητικώτατον τῶν ἀνθρώπων. Οὕτως ὁ Ἡπειρώτης περισώζων τὴν τιμὴν ἐκυτοῦ καὶ τὴν οἰκογενεῖας του, ἐπιτήδει κατ' ἀνάγκην καταφύγιον εἰς τὰ ξένα, μετὰ τὴν βεβαιότητα, ὅτι ἐὰν ἐκπνέῃ ἵνα μὴ ὑποστῇ χεῖρονα.

(ἀκολουθεῖ)